

[Ministeren for kulturelle anliggender]

filmmediet skal stå til rådighed som udtryksmiddel for danske kunstnere.

I modsætning til mange andre kunstarter kræver filmen foruden de egentlige kreative kræfter – manuskriptforfattere, instruktører, komponister m. fl. – tilstedeværelsen af dygtige teknikere og et kostbart teknisk apparat, som må holdes i gang kontinuerligt for at være i stand til at præstere film på et acceptabelt professionelt niveau.

En produktion på 15–20 danske film om året skønnes foreløbig at være det tal, vi skal arbejde henimod som det nødvendige grundlag for at bevare de tre eksisterende spillefilmstudier og en stab af dygtige teknikere. På denne baggrund søgte og fik regeringen i 1979 tilslutning til en ekstraordinær forhøjelse af bevillingerne til Det danske Filminstitut.

Regeringen ønsker fortsat et samarbejde mellem private investorer og staten om finansieringen af spillefilm og håber, at der vil fremkomme forslag, som kan stimulere interessen blandt private for at deltage i finansieringen af danske film.

De lokale *biografer* er en del af det samlede lokale kulturelle udbud, som meget nødigt skal formindskes. Fra biografside har man gjort kulturministeriet opmærksom på, at der lukkes biografer på landet og i byernes forstæder.

Denne uheldige udvikling ser jeg på med beklagelse. Det er en naturlig opgave for centrale myndigheder at holde selve filmproduktionen i gang, og dette er da også et afgørende bidrag til de enkelte biografers mulighed for at overleve, da der er et klart ønske hos publikum om at se danske film. Men at holde lokale forevisningssteder i live skulle vel egentlig i første række være en opgave for kommunerne.

Også for *den danske kortfilmproduktion* har de omkostningsstigninger været følelige, som har ramt spillefilmproduktionen. Af samme grund blev der også i 1979 opnået tilslutning til en vis forhøjelse af de bevillinger, som statens filmcentral har til rådighed for kortfilmproduktion og for distribution af kortfilm.

Filmcentralen udlejer sine film til skoler, foreninger, biblioteker m. v. for et beskedent beløb. Danmark har på dette område en ordning, som kun få andre lande kan opvise

magen til. Statens filmcentral kan dog langt fra følge med efterspørgslen.

Produktionen og distributionen af kortfilm med undervisnings-, oplysende og rent kunstneriske formål skal fortsættes og udbygges blandt andet under udnyttelse af videoteknikken med henblik på at nå de bredest mulige bruger kredse.

Man kan dårligt tale om det offentlige rolle i forhold til dansk film uden at nævne Danmarks Radio.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at der nu mellem Danmarks Radio og både statens filmcentral og Det danske Filminstitut er indgået aftaler om fælles produktioner, og vil udtrykke ønsket om, at denne samarbejdsline må blive fortsat.

Filminstitutets workshops eller filmværksteder, hvoraf der findes et i København og et i Haderslev, fungerer i første række som en hjælp for mennesker, der ikke har noget professionelt forhold til film og video, men ønsker at benytte sig af et af disse medier til at udtrykke og videregive synspunkter og oplevelser.

Der er næppe tvivl om, at produktioner af denne art efterhånden vil kunne få stigende betydning, måske først og fremmest inden for en lokal sammenhæng og da i ganske særlig grad i områder, hvor der sættes lokale TV-forsøg i gang.

Det er mit håb, at kommuner og amtskommuner vil tage workshop-ideen op, eventuelt i første omgang på forsøgsbasis på steder, hvor der allerede findes film- eller videomateriel – eksempelvis på amtscentraler – som kunne stilles til rådighed.

Loven om film og biografer skal til revision i næste folketingssamling. Vi afventer i øjeblikket en betænkning fra et sagkyndigt udvalg – filmlovudvalget – der skal danne grundlag for revisionen. Der bliver således i næste samling lejlighed til en nærmere drøftelse af hele filmordningen, bl. a. de forhold, som jeg i det foregående mere foreløbigt har berørt.

Mediepolitikken bliver et område af central betydning i de kommende år.

Radio og fjernsyn, som lovgivningsmæssigt udgør kulturministeriets mediemæssige hovedområde, indtager en meget central plads i nationens bevidsthed, og den videre udbygning af disse medier vil stadig være et